

SAUCEINS UZ PAKLAUSĪBU

Jaunie dievi ir līdzsvars un iecietība, Kas sastāv no melna un baltā sajaukuma, kā arī Aukstā un karstā sajaukuma.

Reimars A.C.Šulcs.

Dievišķais “Nē!”

“Svētīgs tas cilvēks, kas neseko bezdievīgo padomam, nedz staigā grēcinieku ceļus, nedz arī sēž paļātāju pulkā, bet kam prāts saistās pie tā Kunga baušļiem un kas dienām un naktīm domā par Viņa bauslību. Tāds ir līdzīgs kokam, kas stādīts pie ūdens upēm, kas savus augļus nes pareizā laikā un kam lapas nesavīst. Viss, ko viņš dara, tam labi izdodas.” (Psalms 1:1-3)

Psalms 1. Pēc mana uzskata ir visprecīzākais, vispiezemētākais, vissaprotamākais, vispraktiskākais, kurš vislabāk pārstāv visus 150 psalmus. Psalms 1 ir dievišķās dzīvošanas paraugs – Vecās Derības Kalna sprediķis.

Pirmā lieta, ko šis meistarīgais psalms saka mums, tas ir ar ko mums nevajag biedroties. Īsumā, Psalms 1. iesākas ar negatīvo, ar dievišķo “Nē!”. Šajā doktrinālajā traktātā, Bībelē, Dievs like “Nē” pirms “Jā”. Dieva acīs, mums nevar būt “Jā” pirms mēs pieņemam “Nē”.

Mēs nevaram būt iestādīti pie ūdens upēm, pie svētību upēm, pirms mēs esam pārcelti prom no demoralizēšanas upēm, no sliktām kompānijām, no softīgām vēlmēm un bezdievīgiem ieradumiem.

Vīrs Psalmā 1., kurš ir “svētīgs” vispirms aprakstīts ar tām lietām, kuras viņš nedara. Tātad, tu nevari un nebūsi svētīgs pirms tu pilnībā un ar prieku pieņemsi Dievam negatīvas lietas, ar tādu pašu entuziasmu ar kuru tu sniedzies pēc Dievam pozitīvajām lietām. Tu nevari būt saderināts pirms tu neesi bijis brīvs.

Tu nevari teikt kautkam “jā”, pirms tu neesi teicis kautkam “nē”.

Mūsu nepatikšanas ir tajā, ka mēs esam izņēmuši no mūsu reliģijas “Nē”. Tādēļ mēs mēģinām saistīties ar Dieva spēku pirms mēs esam tikuši brīvi no pasaulīgiem sakariem un ietekmei.

Nav brīnums, ka mēs dzīvojam “padari ticamu” pasaulē, ejot nekur – nekad nerunājot par to kā Dievs šeit un tur darīs varenas lietas, nekad to neredzot – nekad neatbalstot mūsu reliģisko valodu ar runām par atmodu, un pat, šīs un tās vietas ir kļuvušas tikpat mainīgas kā mirāžas Sahāras tuksnesī.

Mēs neesam tikuši brīvi!

Viss laicīgajā kristietībā ir jā, jā, jā un Dieva “Nē”, negatīvais, ir kļuvis mūsu ienaidnieks un par draudu mūsu pašapmierinātības dzīves stilam.

Patiesām, tā ir taisnība, ka ir “Dievišķais Jā”. Jēzus ir Dieva “Dievišķais Jā”. Un šis “Dievišķais Jā” teica saviem mācekļiem iet visur sludinot grēku nožēlošanas “Dievišķo Nē”, lai sagatavotu ceļu Tā Kunga Jēzus Kristus nākšanai, Dieva “Jā” (Mrk 6:12).

Atkal, Dieva dievišķajā plānā “Nē” iet pirms “Jā”. “Jā” nav jēgas bez “Nē”. “Jā” nevar būt saprasts bez “Nē”, tāpat kā labais nevar būt saprasts bez kreisā, kā augša bez lejas, kā augstiene bez zemienes, kā stiprais bez vājā.

Laicīgā kristietība saka “Jā” visam un “Nē” gandrīz nekam. Priekš tās, gandrīz viss ir pieņemams, ja tas tiek turēts “Atceries, Dievs mūs mīl” rāmī. Tādēļ tā saka “Jā” sliktai kompānijai, jā laulības šķiršanai, “Jā” ārļaulības sakariem, “Jā” laulības pārkāpšanai, “Jā” homoseksualitātei, “Jā” parādam un parādu, “Jā” nepaklausībai, “Jā” melošanai un krāpšanai, “Jā” Holivudai, “Jā” dejām, kāršu spēlēšanai, azartspēlēm, pasaulīgajiem ģērbšanās standartiem, ziepju operām, rokam un džezam, samīļošanai, randiņiem un pirmslaulības seksam; jā bērniem ieskrāpējot savus vārdus skolas soļos un zīmējot zīmējumus uz tualetes sienām un jā runāšanai pretim skolotājiem un citām autoritātēm. Laicīgā Kristietība saka jā saskaņai ar pasauli, tās skaņām, tās garšām, tās smaržai, tās izpriecām un tās dzīves stilam.

Laicīgā Kristietība saka jā lūgšanu trūkumam, nedisciplinētībai, nepatstāvībai draudzes apmeklēšanā un pazemīgi patstāvīgai pakalpošanai. Laicīgā Kristietība negrib būt negatīva. Tā negrib nolikt robežas. Tā negrib sašķelt cilvēkus atsevišķos grupējumos. Tā negrib būt nosodoša kā arī izrādīt “svētāks nekā Tu” attieksmi. Tā tic, ka nevarēs uzvarēt pasauli pirms sakot “Jā” pasaulei un tās spēļu mantiņām.

Modernā Kristietība negrib grēku nožēlas evaņģēliju, tāpēc ka nav ko taču nožēlot. Tās evaņģēlijs sevī neiekļauj kaut ko atstāt, lai kaut ko citu iegūtu, bet ejot pie kaut kā cita tai pašā laikā ņemot daudz preču no vecās dzīves “svētot” tās.

Laicīgā Kristietība negrib būt radikāla. Tā negrib Jēzus, Jāņa Kristītāja, Jeremijas, Dāvida, Mozus vai Noas radikālismu. **Tā tad, šāda veida reliģija baidās un neieredz svētumu vairāk par grēku.**

Šī reliģija pielūdz divus dievus: iecietības dievu un līdzsvara dievu. Iecietība ir melnā un baltā maisījums, un līdzsvars ir aukstā un karstā maisījums. Tā rezultātā, šī jaunā ticība noved pie pelēcības un remdenuma, to, ko Jēzus izpļaus no savas mutes (Atkl. 3:15-16). Vēl šī reliģija nav “iecieta” pret atšķirību

robežu nolikšanu. Ikviens, kas tās novelk ir nolādēts. Netiec noķerts ar šo iecietību / līdzsvara neprātu. Paklausī Dievam un Viņš tevi svētīs.

Jā, viņš, kuru apraksta Psalm 1. novelk robežas. Viņš vispirms tiek aprakstīts saskaņā ar to, ko viņš nedara. Mans draugs, vai tu vari nākt klajā ar vairāku lietu sarakstu, kuras tu nevari un nedarīsi, vai vairāku vietu sarakstu, kur tu nekad neietu? Vai tu novelc robežas? Vai tu esi skaidrībā? Vai tu patiesi brīvs no pelēcības un remdenības, lai dzertu no dzīvā ūdens avotiem, kuri nes augļus savā laikā?

Patiesā reliģija sākas ar dievišķo "Nē!"

Mūsu ticības sākas ar Ābrahāmu, kurš ir garīgais tēvs mums visiem, un pirmā lieta, ko Dievs viņam teica bija atdalīties no viņa ģimenes un vietas, kur viņš dzīvoja. Tas ir dievišķais "Nē." Pirms Abrahams varēja būt iedēstīts pie pārpilnīgas dzīves avotiem, viņam bija jākļūst brīvam.

Dievs aizsūtīja tik tālu prom no viņa ģimenes un valstis, ka apmeklēt dzimšanas dienu svinības, kāzas un bēres bija neiespējams.

Kad Dievs deva pirmos likumus Izraēlas bērniem, viņš tos apkrāva ar deviņiem dievišķiem "Nē": "Tev nebūs...", "Tev nebūs...", "Tev nebūs..." u.t.t.

Kļūsti brīvs mans draugs, kļūsti brīvs no pasaules, kļūsti brīvs no pelēcības; lai viss ir galīgi balts. Kļūsti brīvs no remdenības, jo cik ilgi mēs esam iejaukti pelēcībā un remdenībā, mums nav cerības uz atmodu, tai vietā saisties ar Visuvareno Dievu. Saisties Dieva dzīvē, Viņa mīlestībā, Viņa spēkā.

Bills Braits, savā izcilajā grāmatā "Nākošā atmoda" (The coming Revival), noliek blakus šīm robežām to, ka mums ir jāpārtrauc atbalstīt netikumības veidotājus, izvairoties filmām, video, televīzijas programmām, kas reklamē iekāri un seksu, mums ir jāatgriežas pie mūsu tēvu Bībeliskajām pamatvērtībām.

Ja mēs audzinām savus bērnus bez "Nē", mēs audzinām tos priekš elles. Ja mēs kā mācītāji sludinām mūsu draudzes cilvēkiem evaņģēliju, izbēgot "Nē", mēs arī sagatavojam viņu priekš elles, un viņu asinis būs uz mūsu rokām Tiesas Dienā.

Jona devās un Ninvi, un viņš tur sludināja dievišķo "Nē", un visai pilsētai bija lielākā atmoda visā cilvēku vēsturē. Mums nebūs atmoda bez dievišķā "Nē" - mums nekad nebūs!!! Tas ir kādēļ Dievs teica Jānim Kristīgajam sludināt grēku nožēlu, un tas ir kādēļ viņš teica saviem mācekļiem, lai viņi dara tāpat. Kalpotājs, kurš nesludina dievišķos "Nē" ir melīgs, meklējot labestību cilvēka acīs, un viņš nav Kunga kalps vai māceklis, bet pats sātans.

Pēteris sludināja dievišķo "Nē" Vasarsvētku dienā. Kad cilvēki viņam jautāja, kas viņiem ir jādara, viņa pirmais vārds bija "Atgriezieties no grēkiem..." (Ap.d. 2:38).

Draudze piedzima no un bija dibināta uz dievišķā "Nē", tā bija uzturēta dievbijībā caur dievišķo "Nē" līdzgaitus dievišķajam "Jā". Tu un es nevaram dzīvot dievbijīgās dzīves bez dievišķā "Nē", paliekot tikai dievišķā "Jā" pusē.

Jā, "svētīgas tas cilvēks, kas neseko..., nedz staigā..., nedz arī sēž..." Mans draugs, šis negatīvās rīcības rezultāts ir ceļš uz svētu dzīvi. Darbiem ir jānāk vispirms - atšķiršanas darbība. Dievs tad palīdzēs mums caur mūsu dzīvi, kā mēs to redzam sekojošā pantā:

"Bet kam prāts saistās pie tā Kunga baušļiem un kas dienām un naktīm domā par Viņa bauslību."

Sekos šai pārdomu dzīvei un tai iepriekšējai atšķiršanai būs tas, ka mums būs dzīve ar pārpilnību; jo mēs "Tāds ir līdzīgs kokam, kas stādīts pie ūdens upēm, kas savus augļus nes pareizā laikā un kokam lapas nesavīst. Viss, ko viņš dara, tam labi izdodas."

Tātad, ja tavā dzīvē trūkst spēka un prieka, sāc novērtēt savu darbību pirms tu pazūdi savā attieksmē. Pārbaudi sevi, vai tu esi ņēmis vērā "Nē". Priekš dažiem, uzvaras pilna dzīve nenāks caur vairāku konferenču apmeklēšanu, kas māca par dziļāku dzīvi, bet vienkārši, iztīrot savu māju no grāmatām, žurnāliem un mūzikas, kas dzēš atmodas uguni. Priekš citiem, viņu vienīgā barjera uzvarai ir to, ka viņi ņem vērā, ka ir agresīvi attiecībā pret televīziju un visām tās netīrajām lietām. Dažām sievietēm, uzvara, kas ir izvairījies no tām gadiem ilgi caur Kristīgās literatūras lasīšanu ir vienkārši iztīrīt drēbju skapjus no drēbēm, kas atsedz pārāk daudz un aizsedz pārāk maz, apbēdinot Svēto Garu. Dažiem vīriešiem nav vienkārša lūgšana pirms brokastīm, bet atbrīvošanās no hobijiem, kas prasa daudz vairāk naudas nekā to desmitās tiesas un vairāk laika nekā tie pavada lūgšanās.

Dārgais draugs, varbūt tava kristietība nav iesakņojusies pie dievišķās dzīvības upēm, tāpēc, ka tu mēģini sākt saprātīgu dzīvi, ignorējot dievišķos "Nē" - pirmie soļi, kas ir jāspēr pretī Dieva zinībām. Tāpēc lūdzu, ņem vērā Dieva aicinājumu: Tāpēc aiziet no viņu vidus un nošķirties no tiem, saka tas Kungs" (2.kor. 6:17).